

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΩΡΖ ΛΕΚΟΝ

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

ΜΠΡΟΣΤΑ στη βιτρίνα ενός χρυσοχοείου ή ώραία κυρία Μπαρντόν στεκόταν και θαύμαζε τὰ διάφορα χρυσαφικά.

— "Ω, τί ἐξαισίο δαχτυλίδι! εἶπε, δείχνοντας μέσα σ' ἕνα κουτάκι μὲ μπλὲ θελοῦδο ἕνα θαυμάσιο πραγματικὰ κόσμημα.

— Σ' ἀρέσει; τὴ ρώτησε ὁ σύντροφός της, ἕνας νέος κύριος μὲ κατὰμαυρα μαλλιά, ὁ ὁποῖος τὴν ἀκολουθοῦσε καὶ τὴν πρόεχε σὰν πιστὸ σκυλί.

— Εἶνε νὰ ρωτᾶς;

Ὁ πρόθυμος συνοδός της, ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν ἄλλος παρά ὁ Ρενὲ Μπριανσόν, ὁ πάμπλουτος ἰδιοκτῆτης τῶν ἐργοστασίων τῶν περιφήμων μπισκότων, τράθηξε πρὸς τὸ κατάστημα. Μὰ καθὼς πατοῦσε τὸ πόδι του στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ, ἡ κ. Μπαρντόν τὸν κράτησε.

— Τί κάνεις αὐτοῦ, θεότρελλε; τοῦ εἶπε.

— Ἀπλούστατα, θέλω νὰ σοῦ προσφέρω αὐτὸ τὸ μπιζοῦ.

— Ἀχ, ἀγαπημένε μου Ρενέ, αὐτὸ τὸ ὠραῖο σου κεφαλάκι κλείνει μέσα πολὺ λίγο μυαλό! Πιστεύεις στὰ σοβαρὰ ὅτι μπορῶ νὰ φορέσω ἕνα δαχτυλίδι μὲ διαμάντι τέτοιας ἀξίας χωρὶς νὰ τραθῆξω τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἰδιαίτερώς τοῦ ἀνδρός μου; Τί θὰ τοῦ πῶ, γιὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν προέλευσί του;

— Ὅτι εἶνε ἰμ ι τ α σ ι ὶ ν.

— Ὅχι, ὄχι, μικρὲ μου, δὲ γίνονται αὐτὰ πού λές. Τὸν ξέρεις καλὰ τὸν ἄντρα μου καὶ ξέρεις πόσο ζηλιάρης εἶνε. Ὡς τῶρα σὲ νομίζει γιὰ ἕνα παληόπαιδο πού δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸ ὑποπτευθῆ. Μιά μικρὴ ἀνοησία ὅμως φτάνει γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὰ μάτια καὶ τότε ἀντίο ἢ ἀνεξαρτησία μου, ἀντίο ἢ ἡσυχία μου...

— Τότε τί νὰ κάνωμε;

— Ξέρω κι' ἐγώ!... Βρὲς ἐσὺ μιά λύσι.

— Ὡ, διάβολε! λίγη φαντασία χρειάζεται...

Καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ ἀπάντησι, ἡ κυρία Μπαρντόν πετώντας μέσα στὴν ἀσπρη τουαλέττα της, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀνεδίδοντο διάφορα βαρεῖα ἀρώματα ἀπομακρύνθηκε χαμογελώντας.

***

Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα ὁ Ρενέ ἔπαιζε τένις στὴν πλάζ.

— Εὐρηκα! Εὐρηκα! φώναξε ξεαφνα.

— Τί βρήκατε; τὸν ρώτησε μιά ξερακιανὴ καὶ ἄσχημη Ἀγγλῖς, πού ἔπαιζε μαζὺ του.

— Τίποτα! Πρόκειται γιὰ ἕνα γρίφο, πού μοῦ ἔχει ὁσεί νὰ λύσω ἡ κυρία Μπαρντόν.

— Ἀ, μ' ἀρέσουν πολὺ οἱ γρίφοι. Γιὰ πέστεμού τον...

— Ἀ αὐτὸς εἶνε τόσο πολὺπλοκος, ὥστε μόνο ἕνα γαλλικὸ μυαλό μπορεῖ νὰ τὸν λύσῃ, ἀποκριθῆκε ξερά ὁ Ρενέ. Ὅταν σὲ λίγο ὁ Ρενέ συναντήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ τσαγιοῦ μὲ τὴν κ. Μπαρντόν τῆς εἶπε ὅτι ἀπεφάσισε νὰ δι-

μεταμφιεσμένος.

Τέλος, ὅλη ἡ ἐπιστῆμη βοηθάει τὸν κατάσκοπο - Δὸν Ζουάν καὶ τὴν κατάσκοπο - γόησσα.

Εἰδικὰ τεχνικὰ μαθήματα διδάσκουν ὡσαύτως στοὺς ὑποψηφίους κατασκόπους πῶς ν' ἀρέσουν στὶς γυναῖκες μὲ τὸ χορὸ, μὲ τὸ τραγοῦδι, τὴ μουσικὴ καὶ τ' ἀρώματα. Ἰδού δὲ ἡ πολὺτιμη συμβουλὴ πού δίνει ἡ ἀρχικατάσκοπος Μάρθα Ρισάρ στὶς ὑποψήφιες κατασκόπους:

«Πρέπει νὰ ἔχετε λάνω ἀπ' ὅλα ἔξυπνο μάτι. Ὁ ἀντίπαλός σας, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, θὰ ἔχῃ κι' αὐτὸς ἕνα ἐλάττωμα, μιά ἀδυναμία, ἕνα πάθος. Προσπαθεῖτε ν' ἀνακαλύψετε αὐτὸ τὸ ἀσθενὲς σημεῖο του. Ἐλεῖτα ἐκμεταλλευθῆτε το. Ἐτσι θὰ ἔχετε λάντα στὸ χέρι τὸν ἀντίπαλό σας. Τὸν πιάνετε ὅπως ἡ ἀράχνη τὴ μύγα...»

Καθὼς βλέπετε, λοιπὸν, οἱ κατάσκοποι σήμερα δὲν εἶνε ὑποπτοὶ τυχοδιῶκτες καὶ κακοποιοὶ, ἀλλὰ πραγματικοὶ «ἐπιστήμονες» μὲ σπουδὲς καὶ μὲ διπλώματα, ὅπως οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ δικηγόροι. Μὲ τὴν διαφορὰ ὅμως ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς κατάσκοπος πρέπει νὰ ἔχῃ πολὺ περισσότερα προσόντα ἀπ' ὅσα χρειάζονται τὰ κοινὰ ἐπαγγέλματα...

ΠΩΛ ΑΛΛΑΡ,

οργανώσῃ μιά πλουσία πραγματικὴ κλήρωσι γιὰ φιλοanthρωπικὸ τάχα σκοπὸ: θὰ εἶχε χίλια μπιλιέτα, ἀπὸ 50 φράγκα τὸ ἕνα μὲ δικαίωμα λαχνοῦ. Καὶ ὁ τυχερὸς θὰ κέρδιζε τὸ περίφημο δαχτυλίδι! Θὰ ἔδινε λοιπὸν μερικὰ μπιλιέτα σ' αὐτὴν καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ θὰ κέρδιζε τὸ δαχτυλίδι.

— Καὶ πῶς θὰ τραθῆξῃς τὸν ἀριθμὸ τὸ δικό μου; τὸν ρώτησε.

— Οὐ, αὐτὸ τὸ ξέρουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ. Ξέρω στὸ καζίνο ἕναν γκρουπιέρη πού μπορεῖ καὶ τραβάει ὅποιο νούμερο θέλει. Αὐτὸν θὰ φέρω λοιπὸν.

— Μὰ πού θὰ θάλῃς τὴν τόμπολα;

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ καζίνου θὰ μὲ βοηθήσῃ. Γιὰ ὅλα ἄλλα ὑπολογίζω σὲ σένα.

— Ἀχ, τί φασαρία, καὶ μὲνε Ρενέ. Καὶ τί νὰ σοῦ πῶ, πολὺ τὸ φοβοῦμαι ἂν θγοῦμε κερδοσμένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειά.

— Οὐφ, πάντα εἶσαι φοβισιάρη.

— Καλὰ, μὰ τὰ μάτια σου τέσσερα, ὅταν ὁ ἄντρας μου θὰ εἶνε μπροστά.

Αὐτὴ ἡ φράσις ἔδινε στὸ Ρενέ τὴν ἐντύπωσι μιάς ξεχωριστῆς ἐμπιστοσύνης, τὸν μεθοῦσε.

***

Ἐστερα ἀπὸ δύο ἡμέρες οἱ κοσμικὲς ἔφημερίδες ἀνήγγελλαν ὅτι ἡ τόμπολα, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὀργανώσει ὁ κ. Ρενέ Μπριανσόν θὰ λειτουργοῦσε ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ πολέμου. Καὶ παρακάτω ἔγραφαν ἕνα σωρὸ ἐπαίνους γιὰ τὴν φιλόanthρωπη αὐτὴ χειρονομία τοῦ νεαροῦ ἑκατομμυριοῦχου.

Οἱ ἀριθμοὶ πούληθησαν μὲ μεγάλη εὐκολία, ὅταν μάλιστα ἔγινε γνωστὸ στὸ Καζίνο ὅτι τὰ λαχεῖα κέρδιζαν ἕνα θαρύτιμο καὶ σπάνιο δαχτυλίδι.

Ἡ Ἀγγλῖς, πού νοστιμεύονταν πολὺ τὸν Ρενέ, γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ ἀγόρασε ἀρκετοὺς ἀριθμοὺς, ἐνῶ ἡ κυρία Μπαρντόν ἔλεγε κάθε τόσο:

— Ποτὲ δὲν κερδίζω ξέρετε στὶς λοταρίες.

— Δὲ, βαριέστε, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ φιλοanthρωπικὸ σκοπὸ, ἀπαντοῦσε ἡ Ἀγγλῖς.

Μὰ ὁ ἄντρας τῆς κ. Μπαρντόν εἶχε κάτι περιέργες ἰδιοτροπίες. Σὲ τέτοια πράγματα δὲν ἠθελε ν' ἀνακατεῦεται ἡ γυναῖκα του, παρά αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ὁ

Ρενέ λοιπὸν ἀναγκάσθηκε νὰ δώσῃ σ' αὐτὸν τοὺς ἀριθμοὺς. Κι' ἔτσι ἡ κυρία Μαργαρίτα Μπαρντόν δὲν ἤξερε καλὰ-καλὰ τί ἀριθμοὺς εἶχε.

Ἦρθε ὡς τόσο ἡ στιγμὴ πού θὰ τραβοῦσαν τὰ νούμερα.

Ὅλοι εἶχαν συγκεντρωθῆ καὶ περίμεναν μὲ ἀγωνία τὸ ἀποτέλεσμα...

Ἡ Ἀγγλίδα ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ κέρδιζε αὐτὴ... Θὰ ἦταν τόσο εὐτυχισμένη νὰ εἶχε ἕνα δαχτυλίδι ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ρενέ... Μὰ ἡ ἐλπίδες της διεψεύσθησαν πολὺ γρήγορα.

Ὁ γκρουπιέρης ἔπαιξε καλὰ τὸ μέρος του καὶ θῆκε ὁ ἀριθμὸς 333 πού εἶχε ἀγοράσει ὁ ἄντρας τῆς κυρίας Μπαρντόν.

Ἐνθουσιασμένος ὁ Ρενέ ἔτρεξε καὶ τὸν βρῆκε.

— Κέρδισε τὸ νούμερό σας! τοῦ φώναξε. Τὸ δαχτυλίδι ἀνήκει στὴν κυρία σας.

-- Σοῦτ! μὴ σ' ἀκούσῃ, τοῦ εἶπε σ' αὐτὴ ἐκεῖνος. Δὲν θὰ τῆς τὸ δώσω καὶ σ' αὐτὸ θὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὲ βοηθήσῃς καὶ σύ. Μὴν πῆς ὅτι τὸ κέρδισα... Καὶ ξέρεις γιατί, καὶ μὲνε Ρενέ; Γιατί θέλω νὰ τὸ κάμω δῶρο στὴ φιλενάδα μου, τὴν Ὑβὲτ μου, ἕνα κουκλάκι ἀληθινὸ, πού κάθεται σ' ἕνα ξενοδοχεῖο στὸ Σαιν-Λινέρ. Θὰ τῆς φανῆ θαυμάσιο καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶνε ὅτι δὲ μοῦ στοίχισε μεγάλα πράγματα!

ΖΩΡΖ ΛΕΚΟΝΤ

